

- c. प्रति redire. N. 5. 40.
 c. वि abire, discedere. Su. 4. 17. BH. 11. 1.; विगतभी
 expers timoris. BH. 6. 14.
 c. सम् 1) congregi. A. 3. 1.; ad pugnandum H. 4. 7. अम.
 - Caus. facere ut alqs congregiatur, conjungere. RAGH.
 9. 77.: इदम् आयुधञ् ज्यया सङ्गमय्य सशरम् विकृ-
 प्यताम्. Connubio jungere. RAGH. 7. 17.: वधूवरो
 सङ्गमयाञ्चकार.
 2. गम् terra, in dialecto Vêd., unde genitivus गमस् ejecto अ.
 Ros. 41. 20. (Huc nunc traxerim zend. 𐬔𐬀𐬭𐬀 zēm, con-
 tra eam, quam alibi de hac voce dixi sententiam; lith.
 z'ėmiš, slav. ЗЕМЛѢ zemlje (*), russ. ЗЕМЛЯ zemlja
 cum l epenthético, radice ad eandem vocem pertinent,
 derivatione autem cum cognato Vêdico गमा conveniunt,
 quod e गमा ejecto a ortum est.)
 गम (r. गम् s. अ) iens, in fine comp.
 गमन n. (r. गम् s. अन) actio eundi, veniendi. N. 20. 26.
 H. 1. 23. 4. 27.
 गम्भीर profundus, transl. ad sonum N. 12. 57. 21. 4. RAGH.
 1. 36. (V. गम्भीर et cf. lith. gilybė, gelmė, gylė altitudo,
 profunditas, gillus profundus, liquidis m et l inter se
 mutatis, sicut in lat. fla-re = scr. दमा, gr. comp. 20.;
 slav. glŭbok profundus, glŭbina profunditas.)
 गम्भीरवेदिन् (e praec. et वेदिन् a r. विद्, nisi a वेद, s.
 इन्) pertinax, contumax, obstinatus, de elephantis.
 RAGH. 4. 29.
 गर m. n. (r. गृ deglutire, s. अ) venenum. R. Schl. I. 70. 30.
 गरल n. (a praec. s. ल) id. AM.
 गरिष्ठ (Superl. 𐬔𐬀𐬭𐬀 गुरु, gr. 251.) gravissimus.
 गरीयस् (Compar. a गुरु s. ईयस्, gr. 251.) gravior, valde
 gravis, melior, carior, valde bonus, valde carus. RAGH.
 14. 35. DR. 7. 14. BH. 11. 43.
 गरुड m. Garudus, avis fabulosa, in qua Vischnus vehitur.
 गरुत् m. ala. AM.
 गरुत्मत् m. (alatus, e praec. s. मत्) avis. N. 1. 23.

(*) V. Kopitar. Glagol. p. 73, de lith. z' pro g v. p. 100. not.

1. गर्ज् 1. P. 4. clamare, strepere, crepare, increpare. H. 4.
 36. M. 41.; part. pass. गर्जित n. clamor, strepitus.
 H. 4. 13. (Cf. गृ, गिर, गर्द्; lat. garrio assimilatione e
 gargio explicari possit; fortasse etiam gurgus huc perti-
 net, ita ut ab aquae strepitu dictus sit, sicut M. 41. de mari
 legitur: गर्जमानम् इवा 'म्मसा; germ. vet. kurran
 garrire, strepere, stridere, (nostrum quarren, girren),
 krago (e kargo) gula, kragil garrulus, krachón crepare;
 mutatis rr in ll: gellan tinnire, ar-gellan insonare, kal-
 lón, challón clamare, effari, challónte garriens, kallari
 verbosus (Graff III. 178. 383.); gr. ἀγγέλλω, quod
 Thierschius ex ἀναγγέλλω explicat.)
 c. अभि acclamare. M. 1. 1184.: परस्परम् भृशम् अभि-
 गर्जताम्.
 c. प्रति reclamare, repugnare. RAGH. 9. 9.: निदेशम् अ-
 लङ्घयताम् अभूत् सुहृद्, अयोहृदयः प्रतिगर्जताम्.
 2. गर्ज् 10. P. i. q. गर्ज् 1.
 गर्जन n. (r. गर्ज् s. अन) strepitus, fragor. Ht. 34. 20.
 गर्जित v. गर्ज्.
 गर्त m. caverna. AM.; MAH. 1. 1034.
 गर्द् 1. et 10. 4. (शब्दे क. रवे v.) sonare; cf. गर्ज्.
 गर्दभ m. (ut videtur, a r. गर्द्) asinus. Ht. 49. 21.
 गर्ध् 10. P. desiderare, v. गृध्.
 गर्ब् 1. P. (इतौ) ire, v. खर्ब्.
 गर्भ m. (ut videtur, a ग्रम् sumere, transpotis litteris, s. अ)
 1) uterus. Ht. 6. 4. 7. 4. 2) florum calyx. Ur. 60. 10. N.
 13. 63. 3) pars interior, e. c. domus. Ht. 100. 8. 115.
 9. 4) foetus. BH. 3. 38. SA. 1. 18. 5) proles, natus, in
 fine comp. H. 2. 28. (Hib. cilfin «the belly»; anglo-sax.
 hrif venter, uterus; fortasse nostrum Kalb, mutato r in
 l; gr. δελφός, mutata gutturali mediā in lingualem, sicut
 in Δημήτηρ pro Γημήτηρ; cf. Pott. p. 281.)
 गर्व् 1. P. 10. 4. superbum esse; v. गर्वित, गर्व.
 गर्व m. (r. गर्व s. अ) superbia. (Lith. garbė honor, glo-
 ria; germ. vet. gelban gloriari, gelf jactantia.)